

2. nedjelja po Božiću A - B - C

*Bog nas u ljubavi predodredi sebi za djecu,
po Isusu Kristu. (Usp. Ef 1,5)*

Prvo čitanje

Sirah 24,1-2.8-12

Mudrost se sama slavi i u Bogu se časti i sred puka svog se hvali. Usta svoja otvara u zboru Svevišnjeg i pred njegovom se moći proslavlja. Posred naroda se svog uzvisuje, i u punom svetom zboru pobuđuje divljenje, i u mnoštvu izabranika ima hvalu i među blagoslovljenima ona se sama ovako blagoslivlje: "Zapovjedi mi Stvoritelj sviju stvari, i koji me stvori, odredi mjesto za šator moj, i reče: 'Nastani se u Jakovu i uđi u baštinu Izraela'. Prije vjekova, odiskona, on me stvorio, i neću prestati dovijeka. Pred njim sam služila u svetom šatoru i potom se nastanila na Sionu. Dao mi je tako spokoj u milome gradu, i vlast mi je u Jeruzalemu. Tako se ukorijenih u slavnom narodu, u baštini njegovoj na dijelu Gospodnjem, i u punom zboru svetih moj je boravak."

Drugo čitanje

Efežanima 1,3-6.15-18

Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu. Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, na hvalu Slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome.

Zato i ja, otkad sam čuo za vašu vjeru u Gospodinu Isusu i za ljubav prema svima svetima, ne prestajem zahvaljivati za vas i sjećati vas se u svojim molitvama: Bog Gospodina našega Isusa Krista, Otac Slave, dao vam Duha mudrosti i objave kojom ćete ga spoznati; prosvijetlio vam oči srca da upoznate koje li nade u pozivu njegovu, koje li bogate slave u baštini njegovoj među svetima!

Evandjelje

Ivan1,1-5.9-14

U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga, i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade u njoj bijaše život, i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze.

Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. K svojim dođe, i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego – od Boga. I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu – slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca – pun milosti i istine.

Za razmišljanje

Božićno vrijeme je vrijeme lijepih riječi. Izričemo si ih i pišemo. I osjećamo kako je dobro kad nam netko nešto takvo daruje. "Riječ koja će ti pomoći ne možeš si sam reći" kaže jedna etiopska poslovice. Riječ kojom nam se izražava poštovanje i naklonost. Jedna lijepa riječ može čovjeka doista razveseliti. Jedna lijepa riječ može udijeliti više snage nego svečani božićni jelovnik.

*Mi slušamo i čitamo puno riječi. Ali riječ koja nam pomaže, riječ koja nam priopćava prihvaćanje i razumijevanje, prijateljstvo i blizinu, čujemo rijetko. Među mnogim riječima, pa i u svetoj misi, nađe se možda samo nekoliko rečenica koje dopiru ne samo do našega uha, nego i do našega srca. O jednoj takvoj riječi radi se i u današnjim svetopisamskim tekstovima. Pokušajte si zamisliti da u Bibliji stoji slijedeće: "Na početku bijaše slučaj i slučaj bijaše kod Boga i slučaj bijaše Bog. Sve je postalo slučajno i ništa što je postalo nije postalo bez slučaja." Svijet bi bio slučaj, ti i ja bili bismo slučaj, jednako tako početak i kraj, čitav naš život, čitava ljudska povijest... Ali ne, u Bibliji jasno stoji: "U početku bijaše **Riječ!**" Na početku ne stoji nešto slijepo, bezimeno, besciljno, nego nešto osobno: Riječ koju izgovara sam Bog. Riječi potiču odnose, približavaju i povezuju. Jezik je priopćeni život. Ja se darujem drugome kad pripovj edam o onome što je u meni, što mislim, osjećam, čemu se nadam, što želim...*

Riječi mogu razumjeti i pomoći živjeti. Jednu takvu riječ izrekao je i Bog. Riječ koju on izgovara jest njegov život, njegova ljubav, njegova istina, njegovo obećanje nama ljudima. On je želi podijeliti s nama. Obećanje prije svega znači: "Ja te ljubim. Dobro je što postojiš. Ja želim tvoj život." Ta je Riječ izgovorena svemu što postoji, stvorenju, povijesti, svakom čovjeku. Sve je postalo po toj Riječi i ništa što je postalo nije bez nje postalo.

Tekstovi današnje nedjelje govore o dubokoj Božjoj naklonjenosti, ljubavi i povjerenju prema ljudima. Tu razumijemo život kao povezanost s Bogom, kao izrastanje iz njegovih korijena u naš vlastiti život. Upravo na početku jedne nove godine, ali isto tako i na očigled svega novog i nepoznatog, dobro je početi s dobrom zalihom povjerenja prema problemima koji nam se približavaju. Božja radost zbog nas može nam biti oslonac i darovati nam snagu da se upustimo u stvari koje nam se bez Božje zaštite čine preopasnim, previše problematičnim ili previše teškim. Promatramo li život iz te perspektive, onda i padovi i neuspjesi, koji su zapravo uvijek dio ljudskoga života, ne znače doduše manje patnje i boli, ali gube onu svoju egzistencijalnu prijetnju, jer smo i u takvim situacijama u Božjoj ruci sigurni.

Isus, koji živi iz te otvorenosti i blizine Božje, On, koji je sam oživotvorena Riječ Božja, daje svojom riječju i životom svjedočanstvo za Boga i njegovu naklonjenost nama ljudima. Božja riječ obećanja, izrečena svakome i svakoj od nas osobno, ostaje za nas poziv i pitanje: hoćemo li je pustiti u naš život, hoćemo li otvoriti svoje srce, hoće li ta Riječ u našem životu postati "Tijelom", ovisi samo o našoj osobnoj odluci. U svakom slučaju Bog iz sveg srca želi osobni susret i odnos s nama.

2. nedjelja po Božiću A - B - C

*Bog nas u ljubavi predodredi sebi za djecu,
po Isusu Kristu. (Usp. Ef 1,5)*

Prvo čitanje

Sirah 24,1-2.8-12

Mudrost se sama slavi i u Bogu se časti i sred puka svog se hvali. Usta svoja otvara u zboru Svevišnjeg i pred njegovom se moći proslavlja. Posred naroda se svog uzvisuje, i u punom svetom zboru pobuđuje divljenje, i u mnoštvu izabranika ima hvalu i među blagoslovljenima ona se sama ovako blagoslivlje: "Zapovjedi mi Stvoritelj sviju stvari, i koji me stvori, odredi mjesto za šator moj, i reče: 'Nastani se u Jakovu i uđi u baštinu Izraela'. Prije vjekova, odiskona, on me stvorio, i neću prestati dovijeka. Pred njim sam služila u svetom šatoru i potom se nastanila na Sionu. Dao mi je tako spokoj u milome gradu, i vlast mi je u Jeruzalemu. Tako se ukorijenih u slavnom narodu, u baštini njegovoj na dijelu Gospodnjem, i u punom zboru svetih moj je boravak."

Drugo čitanje

Efežanima 1,3-6.15-18

Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu. Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, na hvalu Slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome.

Zato i ja, otkad sam čuo za vašu vjeru u Gospodinu Isusu i za ljubav prema svima svetima, ne prestajem zahvaljivati za vas i sjećati vas se u svojim molitvama: Bog Gospodina našega Isusa Krista, Otac Slave, dao vam Duha mudrosti i objave kojom ćete ga spoznati; prosvijetlio vam oči srca da upoznate koje li nade u pozivu njegovu, koje li bogate slave u baštini njegovoj među svetima!

Evandjelje

Ivan1,1-18

U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga, i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade u njoj bijaše život, i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze.

Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok, da posvjedoči za Svjetlo, da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on Svjetlo, nego – da posvjedoči za Svjetlo.

Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. K svojim dođe, i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego – od Boga. I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu – slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca – pun milosti i istine.

Ivan svjedoči za njega. Viče: "To je onaj o kojem reko: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene!" Doista, od punine njegove svi mi primismo, i tomilost na milost.

Uistinu, Zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nastala po Isusu Kristu. Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac – Bog – koji je u krilu Očevu, on ga obznani.

Za razmišljanje

Božićno vrijeme je vrijeme lijepih riječi. Izričemo si ih i pišemo. I osjećamo kako je dobro kad nam netko nešto takvo daruje. "Riječ koja će ti pomoći ne možeš si sam reći" kaže jedna etiopska poslovice. Riječ kojom nam se izražava poštovanje i naklonost. Jedna lijepa riječ može čovjeka doista razveseliti. Jedna lijepa riječ može udijeliti više snage nego svečani božićni jelovnik.

*Mi slušamo i čitamo puno riječi. Ali riječ koja nam pomaže, riječ koja nam priopćava prihvaćanje i razumijevanje, prijateljstvo i blizinu, čujemo rijetko. Među mnogim riječima, pa i u svetoj misi, nađe se možda samo nekoliko rečenica koje dopiru ne samo do našega uha, nego i do našega srca. O jednoj takvoj riječi radi se i u današnjim svetopisamskim tekstovima. Pokušajte si zamisliti da u Bibliji stoji slijedeće: "Na početku bijaše slučaj i slučaj bijaše kod Boga i slučaj bijaše Bog. Sve je postalo slučajno i ništa što je postalo nije postalo bez slučaja." Svijet bi bio slučaj, ti i ja bili bismo slučaj, jednako tako početak i kraj, čitav naš život, čitava ljudska povijest... Ali ne, u Bibliji jasno stoji: "U početku bijaše **Riječ!**" Na početku ne stoji nešto slijepo, bezimeno, besciljno, nego nešto osobno: Riječ koju izgovara sam Bog. Riječi potiču odnose, približavaju i povezuju. Jezik je priopćeni život. Ja se darujem drugome kad pripovijedam o onome što je u meni, što mislim, osjećam, čemu se nadam, što želim... Riječi mogu razumjeti i pomoći živjeti. Jednu takvu riječ izrekao je i Bog. Riječ koju on izgovara jest njegov život, njegova ljubav, njegova istina, njegovo obećanje nama ljudima. On je želi podijeliti s nama. Obećanje prije svega znači: "Ja te ljubim. Dobro je što postojiš. Ja želim tvoj život." Ta je Riječ izgovorena svemu što postoji, stvorenju, povijesti, svakom čovjeku. Sve je postalo po toj Riječi i ništa što je postalo nije bez nje postalo.*

Tekstovi današnje nedjelje govore o dubokoj Božjoj naklonjenosti, ljubavi i povjerenju prema ljudima. Tu razumijemo život kao povezanost s Bogom, kao izrastanje iz njegovih korijena u naš vlastiti život.

Upravo na početku jedne nove godine, ali isto tako i na očigled svega novog i nepoznatog, dobro je početi s dobrom zalihom povjerenja prema problemima koji nam se približavaju. Božja radost zbog nas može nam biti oslonac i darovati nam snagu da se upustimo u stvari koje nam se bez Božje zaštite čine preopasnim, previše problematičnim ili previše teškim. Promatramo li život iz te perspektive, onda i padovi i neuspjesi, koji su zapravo uvijek dio ljudskoga života, ne znače doduše manje patnje i boli, ali gube onu svoju egzistencijalnu prijetnju, jer smo i u takvim situacijama u Božjoj ruci sigurni.

Isus, koji živi iz te otvorenosti i blizine Božje, On, koji je sam oživotvorena Riječ Božja, daje svojom riječju i životom svjedočanstvo za Boga i njegovu naklonjenost nama ljudima. Božja riječ obećanja, izrečena svakome i svakoj od nas osobno, ostaje za nas poziv i pitanje: hoćemo li je pustiti u naš život, hoćemo li otvoriti svoje srce, hoće li ta Riječ u našem životu postati "Tijelom", ovisi samo o našoj osobnoj odluci. U svakom slučaju Bog iz sveg srca želi osobni susret i odnos s nama.